

дѣ дойде та ся спрѣ надѣ мѣсто-то дѣ-
 10 то бѣ дѣте-то. И като видѣхъ звѣздѣ-
 тѣ възрадовахъ ся съ радость твърдѣ
 11 голѣмѣ. И като влѣзохъ въ къщѣ-тѣ,
 намѣрихъ дѣте-то съ майкѣ му Маріѣ,
 и паднѣхъ та му ся поклонихъ, и като
 отворихъ съкровища-та си, и принесохъ
 му дарове, злато, и ливанъ, и смирнѣ.
 12 И понеже имъ ся откры отъ Бога кна-
 снѣѣ да ся не върнѣтъ при Ирода, оти-
 дохъ си прѣзь другъ пѣтъ за въ своѣж-
 тѣ странѣ.
 13 А слѣдъ отиваніе-то имъ, ето ангелъ
 Господень явѣя ся наснѣѣ Юсіѣу и ка-
 зува: Стани та земли дѣте-то и майкѣ му,
 и бѣгай въ Египетъ, и бѣди тамъ до
 когато ти режѣ; защото Иродъ има да
 14 потърси дѣте-то да го погуби. И той ста-
 нѣ, взѣ дѣте-то и майкѣ му прѣзь ноцъ,
 и отиде въ Египетъ; И бѣ тамъ до смъртѣ-
 тѣ Иродовѣ, да ся сбѣде речено-то отъ
 Господа чрѣзь пророка, който казува:
 16 „Изъ Египетъ повыкахъ сына си.“ Тогази
 Иродъ като видѣ че му ся подсмѣяхъ
 мудреци-тѣ, твърдѣ много ся разяри, и
 проводи та погуби вси чѣкъ-тѣ младенци
 во Внѣлеемъ и по вси чѣкъ-тѣ неговы прѣ-
 дѣлы, отъ двѣ години и по долу, споредъ
 врѣме-то, което бѣ добрѣ испиталъ отъ
 17 мудреци-тѣ. Тогази ся исполни речено-
 то отъ пророка Іереміѣ който казува:
 18 „Гласъ ся чу въ Рамѣ, плачъ и шѣскъ
 и рыданіе голѣмо; Рахиль оплакуваше
 чада-та си и не рачеше да ся утѣши, за-
 19 щото ты нѣма вѣче.“ А като умрѣ Иродъ,
 ето ангелъ Господень явѣя ся наснѣѣ
 20 Юсіѣу въ Египетъ и казува: Стани, земли
 дѣте-то и майкѣ му, та иди въ земѣж-тѣ
 Израилевѣ; защото измрѣхъ тѣзи, които
 21 търсѣхъ душѣж-тѣ на дѣте-то. И той ста-
 нѣ, взѣ дѣте-то и майкѣ му и дойде въ
 22 земѣж-тѣ Израилевѣ. Но като чу че Ар-
 хелѣѣ царува надѣ Іудеѣжъ на мѣсто бащѣ
 си Ирода, убоя ся да иде тамъ; и поне-
 же му бѣ откровенно наснѣѣ, отиде “въ
 23 Галилейскы-тѣ страны, Та ся засели въ
 единъ градъ нарицаемъ Назаретъ: да ся
 сбѣде речено-то чрѣзь пророцы-тѣ, че
 Назорей ще ся нарече.

ГЛАВА 3.

1 Въ онѣя дни дойде “Іоаннъ Крѣститель,
 и проповѣдваше “въ пустыниж-тѣ Іудей-

і Псал. 72; 10. Иса. 60; 6.
 а Га. 1; 20.
 л Осія 11; 1.
 м Іер. 31; 15.
 н Га. 3; 13. Лук. 2; 39.
 о Іоан. 1; 45.
 —
 а Мар. 1; 4. 15. Лук. 3; 2, 3.
 б Іоан. 1; 28.
 в Іс. Пав. 14; 10.
 г Дан. 2; 44. Іа. 4; 17. 10; 7.
 д Иса. 40; 3. Мар. 1; 3. Лук.

3; 4. Іоан. 1; 23.
 д Лук. 1; 76.
 е Мар. 1; 6.
 ж 4 Цар. 1; 8. Зах. 13; 4.
 з Лев. 11; 22.
 и 1 Цар. 14; 25, 26.
 ѳ Мар. 1; 5. Лук. 3; 7.
 к Дѣян. 19; 4, 18.
 л Га. 12; 34. 23; 33. Лук. 3;
 7, 8, 9.
 м Рим. 5; 9. 1 Сол. 1; 10.
 н Іоан. 8; 33, 39. Дѣян. 13;

2 скѣ, И казуваше: Покайте ся; “понеже
 3 приближи царство небесно. Защото той е
 реченный-тѣ отъ пророка Исаѣжъ, който
 казува: “Гласъ на одного, който выка
 въ пустыниж-тѣ: “Пригответѣ пѣтъ-тѣ
 Господень, правы правѣте неговы-тѣ пѣ-
 4 текы.“ А “самъ Іоаннъ “имаше облѣкло-
 то си отъ камилскы космы, и около чрѣ-
 сла-та си коженъ поясъ; а яденіе-то му
 5 бѣ “акриды и “дивъ медъ. “Тогази ся
 извървѣ при него Іерусалимъ и вси чѣка
 Іудеѣ, и вси чѣка-та околности на Іорданъ.
 6 И “крѣщавахъ ся въ Іорданъ отъ него
 7 като исповѣдувахъ грѣхове-тѣ си. А като
 видѣ Іоаннъ же идѣхъ на негово-то крѣ-
 щаваніе мнозина отъ Фарисей-тѣ и Сад-
 дукеи-тѣ, рече имъ: “Рожбы ехиднины!
 Кой ви обади да бѣгате отъ “бѣдѣщій-тѣ
 8 гнѣвъ? Сторѣте прочее плодове достойны
 9 на покаяніе: И не мыслѣте да думате въ
 себе ся: “Отца имамы Авраама; защото
 казувамъ ви, че Богъ може отъ тѣзи ка-
 меніе да въздигне чада Аврааму. А и съ-
 кпѣра-та вече лѣжи при корень-тѣ на дрѣ-
 11 вѣя-та; “и тѣй всяко дърво косто не пра-
 ви добръ плодъ, отсѣча ся и въ огонь ся
 хвърля. “Азъ вы крѣщавамъ съ водѣжъ въ
 покаяніе, а тойзи който иде вслѣдъ мене
 по крѣпкѣ е отъ мене, комуто не съмъ
 12 достоинъ обуча-та да понесѣ; “той ще
 вы крѣсти съ Духъ Святъ и съ огонь;
 “Който дѣржеи лопатѣж-тѣ въ ражѣ, и
 ще отрѣби гумно-то си, та ще събере
 13 пшеницѣж-тѣ си въ житницѣж-тѣ, “а плѣ-
 вѣж-тѣ ще іжъ изгори въ огонь негасимъ.
 “Тогази идува Іисусъ “отъ Галилеѣжъ на
 Іорданъ до Іоанна да ся крѣсти отъ него.
 14 А Іоаннъ го въспираше и казуваше: Азъ
 имамъ потребѣжъ да ся крѣстѣтъ отъ тебе,
 15 и ты ли идешъ при мене? А Іисусъ от-
 говори и рече му: Остави сега, защото
 така подоба намъ да исполнимъ всякѣжъ
 16 правдѣ. И Іоаннъ тогава го остави. “И
 щомъ ся крѣсти Іисусъ, възлѣзе тутакси
 отъ водѣж-тѣ, и ето, отворихъ ся нему
 небеса-та, и видѣ “Духа Божіѣя че слѣзу-
 17 вѣше като глѣбъ и спущаше ся на него:
 “Тойзи е Сынъ мой възлюбленный, въ
 когото благоволихъ.

ГЛАВА 4.

1 Тогази “възведенъ бы Іисусъ “отъ Духа

26. Рим. 4; 1, 11, 16.
 о Га. 7; 19. Лук. 13; 7, 9.
 Іоан. 15; 6.
 л Мар. 1; 8. Лук. 3; 16. Іоан.
 1; 15, 26, 33. Дѣян. 1; 5.
 14; 16, 19; 4.
 р Иса. 4; 4. 44; 3. Мал. 3; 2.
 Дѣян. 2; 3, 4. 1 Кор. 12; 13.
 с Мал. 3; 3.
 т Мал. 4; 1. Га. 13; 30.
 у Мар. 1; 9. Лук. 3; 21.
 ф Га. 2; 22.

х Мар. 1; 10.
 и Иса. 11; 2. 42; 1. Лук. 3;
 22. Іоан. 1; 32, 33.
 ч Іоан. 12; 28.
 ш Иса. 2; 7. Иса. 42; 1. Га.
 12; 18. 17; 5. Мар. 1; 11.
 Лук. 9; 35. Евес. 1; 6. Кол.
 1; 13. 2 Пет. 1; 17.
 а Мар. 1; 12 в др. Лук. 4; 1 в др.
 б 3 Цар. 18; 12. Іса. 3; 14.
 в 3 Цар. 18; 12. Іса. 3; 14.
 8; 3. 11; 1, 24. 40; 2. 43;
 5. Дѣян. 8; 39.